

*Naturalisatie van Berkes, Geza Anton Ernst
en 19 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Berkes, Geza Anton Ernst en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Hongaarse verzoeker Geza Anton Ernst Berkes, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1910 te Amsterdam geboren en heeft met uitzondering van 1927 tot 1930 en van 1939 tot 1943 steeds in Nederland gewoond. Hij is in onze samenleving opgenomen. Verzoekers echtgenote is van Nederlandse origine. Als lampkappenfabrikant voorziet adressant in het onderhoud van zich en de zijnen. Verzoeker keerde in 1943 met zijn gezin terug uit Duitsland. Hij verkeerde toen in omstandigheden, die hem noopten zich tot de Duitsers te wenden. Hoewel op zijn gedrag in die tijd aanmerkingen zijn te maken, staat evenzeer vast dat hij in moeilijke tijden Nederlanders aan zich heeft verplicht.

De staatloze verzoekster Antonia Fetzer, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1912 te Wenen (Oostenrijk) geboren. In 1920 kwam zij met een kindertransport naar ons land. Verzoekster werd opgenomen in een Nederlands pleeggezin. Zij is ingeburgerd. Als verpleegster voorziet zij in haar onderhoud.

Anders Alfred Nordblom, de staatloze verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Zijn vrouw en kinderen bezitten reeds de Nederlandse nationaliteit. Als scheepshandelaar heeft hij ruime inkomsten.

De Belgische verzoekster Maria Mechtildis Peeters, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1901 te Tongerlo (België) geboren en woont, met een onderbreking van 1926 tot 1932, sedert 1920 in ons land. Zij is genoegzaam geassimileerd. Verzoekster behoort tot een congregatie van religieuzen.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen Donald Franciscus de Scheemaker, Nederlander van geboorte. In 1951 kwam verzoeker vanuit Indonesië naar ons land. Het lag in zijn voornemen na beëindiging van zijn studie naar Indonesië terug te keren, in verband waarmee hij opteerde voor de Indonesische nationaliteit. Verzoeker, die zijn studie niet voltooide, betreurt thans het prijsgeven van zijn Nederlanderschap. Als bibliotheek-assistent voorziet hij in zijn onderhoud.

De Tsjechoslowaakse verzoeker Franz Wenzel Slapak, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1914 te Kellersberg (Duitsland) geboren. Na reeds van 1919 tot 1939 in Nederland te hebben verbleven, vestigde hij zich in 1945 definitief hier te lande. Verzoeker heeft zich aangepast aan de Nederlandse zeden en gewoonten. Als mijnwerker verdient hij het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker Pieter Joseph Gertrudes Sommeling, genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1925 te Belinjoe (Indonesië) geboren. In december 1951 opteerde hij voor de Indonesische nationaliteit en verloor daardoor zijn Nederlanderschap. Verzoeker vestigde zich in november 1957 in ons land. Hij zou gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Als verkoper verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De Duitse verzoeker Jolke Josef August Treeck, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1936 te Sittard geboren en heeft

daar steeds gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Zijn vrouw en kinderen bezitten reeds de Nederlandse nationaliteit. Als fabrieksarbeider voorziet adressant in het onderhoud van zich en de zijnen.

Marie Helene Werner, de Duitse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 9, werd in 1890 te Altgeringswalde (Duitsland) geboren en woont sedert 1920 onafgebroken in ons land. Zij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als verpleeghulp voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 2 voorgedragen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. Met uitzondering van de onder 1 en 11 genoemde verzoekers, voor wie zulks geschiedt om hierna te noemen redenen, wordt voor de Indonesische verzoekers kosteloze naturalisatie voorgesteld, omdat zij tengevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. Ook van de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, die door onwetendheid geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid het Nederlanderschap door optie te verkrijgen, wordt aangenomen, dat hij de Nederlandse nationaliteit buiten zijn wil heeft verloren.

De verzoeker Stephaan Hubert Franssen, genoemd in artikel 2, onder 1, is in 1897 te Vaals (Limburg) geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij heeft van 1928 tot 1958 als Nederlander te boek gestaan. In verband hiermede komt het billijk voor hem voor kosteloze naturalisatie voor te dragen. Verzoekers echtgenote is van Nederlandse origine. Adressant geniet invaliditeitspensioen en wordt ondersteund door zijn schoonzoorn.

De verzoeker Ronaldus Goudsmith wordt voorgedragen in artikel 2, onder 2. Deze werd in 1937 te Tjimahi (Indonesië) geboren. Direct na zijn geboorte werd hij opgenomen in het gezin van de Nederlander A. Goudsmith, wiens geslachtsnaam hij in 1940 verkreeg bij besluit van de Gouverneur-Generaal. Op 4 maart 1959 werd hij geadopteerd. Verzoeker verblijft sedert 1950 hier te lande. Hij voltooide hier zijn opleiding. Thans is hij als dienstplichtig soldaat in Nederlandse militaire dienst.

In artikel 2, onder 3, wordt voorgedragen Frans Gijzen-dorffen, geboren in 1934 te Djombang (Indonesië). Hij bezat oorspronkelijk het Nederlanderschap, welke hoedanigheid hij verloor ten gevolge van de door zijn vader uitgebrachte optie voor de Indonesische nationaliteit. Verzoeker is sedert december 1957 in ons land gevestigd. Als spoorwagearbeider verdient hij het brood.

De verzoeker Johannes Izaak Kaitjily, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1931 te Toeban (Indonesië) geboren en woont sedert 1951 hier te lande. Als tekenaar voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoekers Christiaan- en Claudia Silvia Leander, genoemd in artikel 2, onder 5 en 6, werden respectievelijk in 1937 en in 1933 te Depok in Indonesië geboren. Christiaan woont sedert 1952 in ons land. Hij is als volontair bij een elektro-technisch bedrijf werkzaam. Claudia Silvia verblijft sedert maart 1954 hier te lande. Als typiste voorziet zij in haar onderhoud. Voor het geval deze verzoekers, omtrent wier nationaliteit twijfel bestaat, het Nederlanderschap reeds moch-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

ten bezitten, zal de naturalisatie tot gevolg hebben, dat in de toekomst hun status niet meer in discussie kan worden gebracht.

Johan Huibert Maliangkaj, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, is hier te lande geboren en getogen. Zijn moeder en zijn echtgenote zijn van Nederlandse origine. Als machinist bij de kustvaart heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn vrouw.

De verzoeker Augustinus Johannes Nussij, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1929 te Padang (Indonesië) geboren en woont sedert 1953 in ons land. Hij heeft als vrijwilliger in het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger gediend. Zijn echtgenote is Nederlandse van geboorte. Als metercontroleur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

Yvonne Nangi van Sluys, de verzoekster genoemd in artikel 2, onder 9, is Nederlandse van geboorte. Ten gevolge van de door haar vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap verloor zij haar oorspronkelijke nationaliteit. Verzoekster woont sedert april 1956 in ons land. Als typiste voorziet zij in haar onderhoud.

De verzoeker Ledrik Johannis Sopakuwa, genoemd in artikel 2, onder 10, is in 1889 te Ouw (Indonesië) geboren. Hij was gedurende vijf en twintig jaar in dienst van de Staatsspoorwegen in het voormalige Nederlands-Indië. Verzoeker is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw. Sedert 1950 doet adressant pogingen de voor hem verloren gegane Nederlandse nationaliteit te herkrijgen. Hij kwam in augustus 1958 naar ons land. Met zijn echtgenote is hij ondergebracht in een bejaardentehuis. Het komt de ondergetekende billijk voor deze verzoeker met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn voor naturalisatie in aanmerking te doen komen.

De in artikel 2, onder 11, genoemde verzoekster Alma Elisabeth Treumann, weduwe van Leonhard Pajus, is in 1882 te Tallinn geboren en is van Estlandse herkomst. Na een zesjarig verblijf in Oostenrijkse en Duitse vluchtelingenkampen, werd zij in 1950 in ons land toegelaten. Verzoekster heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze. Zij is opgenomen in een rusthuis van de Nederlandse Hervormde Kerk en is financieel geheel afhankelijk. Verzoekster kan dan ook niet in staat worden geacht het voor naturalisatie wettelijk verschuldigde bedrag te voldoen. In verband hiermede is de ondergetekende van mening, dat het in de memorie van antwoord inzake het ontwerp van wet tot goedkeuring van het op 28 juli 1951 te Genève ondertekende Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (zitting 1955—1956-3542, stuk 5, blz. 3, rechterkolom, vijfde alinea van onderen) medegedeelde met betrekking tot de naturalisatie van vluchtelingen voor wie het wettelijke tarief een bezwaar is, op deze verzoekster van toepassing is en dat zij derhalve voor kosteloze naturalisatie in aanmerking kan worden gebracht.

Met uitzondering van de Hongaarse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 1, en de Tsjechoslowaakse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 7, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen bezitten.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.